

WHERE IS YOUR HOME?

KUS ON KODU?

See evangeeliumitrakt on tõlgitud arvutiga. Kui saate keelt parandada või parandada, võtke palun ühendust kontoriga aadressil info@angp.co.za

Enamikul meist on kodu või koht, mida kutsume koduks. See ei pruugi olla nii suursugune kui teised või hästi sisustatud, see ei pruugi olla nii mugav kui teised, kuid see on meie kodu ja olenemata sellest, kus me külastame või kuhu reisime, on meil alati hea meel oma koju tagasi tulla. Teised külastatud kohad võisid olla mitmes mõttes ilusamad ja paremad, kuid need polnud meile koduks ja meie oma kodu kutsus alati. Kodus on midagi, mis teeb meid teretulnud ja paneb tundma, et kuulume sinna.

SIIN OLEME AINULT KÜLALISED .

Jumala Sõna ütleb meile, et siin maailmas oleme ainult võõrad ja palverändurid (1. Peetruse 2: 11; Heebrealastele 11: 13). Meie kodud siin, olenemata sellest, kui hästi nad on ehitatud, on ainult ajutised, varsti hakkavad seinad lõhenema, katus hakkab lekkima, tuul puhub ustest ja akendest sisse ning mitte kaua pärast seda hakkab krohv langema välja ja aeglaselt, kuid kindlalt hakkab kodu lagunema. Ükski hoone sellel maa peal ei kesta igavesti, ei, need on ainult hooaja ja siis on need lihtsalt varemed ja rusud. Vaadake enda ümber ja kõikjal näete märke, mis tõestavad teile, et miski siin maailmas ei kesta kaua, kuid et kõik möödub, isegi meie kodud.

KÕIGIL ON PÜSIV KODU .

Igal meist, olenemata sellest, teame seda või mitte, on püsiv, igavene kodu. Need kodud on need, kuhu me läheme, kui meie elu siin maa peal lõpeb, kui meie keha on hauda pandud. Seejärel lähevad meie hinged oma koju, kus me ei ole võõrad, vaid kus me oleme igavesti ja igavesti. Ühte kodu kirjeldatakse meile kui tule- ja väävljärve, kus on metsaline ja valeprohvet ning kuhu saadetakse ka kurat ja kõik need, kelle nimesid pole Eluraamatus (Ilmutuse 20: 10-15). Nendes võimsates tulelainetes kostub selles piinas ja põletavas kuumuses hädaldamist ja hammaste krigistamist; kurja nägu irvitades lisavad deemonite haiged naerud selle kõige õudust ja kohutavust. Ei ole lohutajat ega abi; hukkamõistetud on oma piinades ja piinades üksi ning soovivad, et nad oleksid Jeesuse Kristuse evangeeliumi hoolikamalt kuulanud. Need tulelained, see piinakoht, see koht, mida nimetatakse põrguks, saavad olema nende koduks, sest „kõik on teinud pattu ja on kaugel Jumala

päästvast kohalolust" (Roomlastele 3: 23). See on kodu abielurikkujate, ebamoraalsete, ebajumalate, nõidust kasutavate inimeste, nende südames vihkamise, armukade, valetajate, joodikute, varas, petlike, ebaausate, mõrvarite, armastajate kodu võitlus, laisad, uhked, need, kes soovivad selle maailma asju, ägedad ja julmad, ahned ja need, kes armastavad raha, ja need, kes armastavad maailma ja maailma asju (Galaatlastele 5: 19-21; Ilmutus 21: 8). See on nende kodu, kes on keeldunud Issandat Jeesust Kristust oma isikliku Päästjana vastu võtmast, keda pole Jeesuse Veri veel puhastanud. „Ärge petke ennast; keegi ei tee jumalat lolliks. Inimene lõikab täpselt seda, mida ta külvab" (Galaatlastele 6: 7). Mida patusse ja lihasse külvame, seda lõikame põrgus. Lihtsalt peatu ja vaata, kuidas patune läheb sellesse koju, koju, mis on tema oma, sest ta pole veel kunagi Päästjat vastu võtnud. Paadunud patune läheneb surmale nii, et tema keha on täis valu ja hing täis surmahirmu. Surm on saabunud ajal, mida pole oodatud ega soovitud ning vaatab julmalt oma ohvrit. Patturõõmud on kadunud ja patu kohutav ja kõrge palk tuleb maksta (Roomlastele 6: 23). Põrgu ahastus haaras tema hirmunud hinge ja vaimu. Kuigi ta võib soovida palvetada, ei suuda ta ühendust võtta ega Jumalaga suhelda. Tema endised sõbrad kardavad tema voodi juures seista ja nende tühjad lohutussõnad ei saa teda aidata ja tema rikkus, mille ta võis saada peetusega, ei suuda päästa tema hinge ega leevendada tema valu ega pikendada tema elu. Kuigi ta üritab mõelda Jumalast, ei anna kurat talle mingit võimalust. Kõik, mida ta siin maailmas armastas ja mille nimel elas, näib teda mõnitavat ja isegi tema vale sõnakarjus ei suuda teda aidata. Ta hakkab mõistma, et „**elava Jumala kätte sattumine on kohutav asi** " (Heebrealastele 10: 31). Ta lootis oma surivoodil Jumalaga korda saada, kuid leiab, et on

juba hilja. Tuhanded inimesed surevad ootamatult, ilma et neil oleks kunagi võimalust leida oma surivoodilt Jumalat. Seepärast kästakse meil otsida Jumalat, kuni ta võib leida Jesaja 55: 6). Selle lohutava Jumala sõna kuulmise asemel peab see surev patune, kes tõrjus oma elu jooksul Jumala armu ja armastuse, nüüd kuulma oma kohtuniku, Päästja häält, kelle ta tagasi lükkas, öeldes: „Eemale minust, sina mis on Jumala needuse all! Eemale igavest tuld, mis on kuradile ja tema inglitele ette valmistatud “(Matteuse 25: 41). „Igaüks peab üks kord surema ja pärast seda Jumala üle kohut mõistma“ (Heebrealastele 9: 27).

NÜÜD, LASKEM MEILE PAREMA KODU VAATA .

Selles kodus pole ööd, ei lampe ega päikest, sest seal on Issand (Ilmutuse 22: 5). „See, mida keegi kunagi ei näinud ega kuulnud, mida keegi kunagi ei osanud arvata, võib juhtuda, on just see, mille Jumal valmistas ette neile, kes Teda armastavad“ (1. Korintlastele 2: 9). Maal pole ühtegi keelt, mille abil saaks taeva hiilgust seletada või kirjeldada, see on imeline ja hiilgav. See on lunastatute kodu. Sinna ei sisene kunagi ükski patune ja „linna ei pääse mitte midagi ebapuhast ega ka seda, kes teeb häbiväärseid asju või valetab. Ainult need, kelle nimed on kirjutatud Talle elavate raamatusse “(Ilmutuse 21: 27). Seda kodu ei saa osta raha eest ega selle nimel töötades. Te ei saa selle seintest üleronida, ükski kiriklik tseremoonia ei saa seda teile anda, on ainult üks tee ja see on Jeesuse kaudu. Ta ütles: „Mina olen tee, tõde ja elu; keegi ei lähe Isa juurde muidu kui minu poolt “(Johannese 14: 6). Jeesus räägib meile Johannese 14: 2 kodust, mida ta valmistab, kuid see taevane kodu on mõeldud ainult neile, kelle patud on andeks antud ja kelle süda ja elu on puhas. Paljud panevad selga teatud riided,

lootes, et need saavad taevasse. Ei, see on süda ennekõike puhastavaid vajadusi ja me peame elama püha ja puhast elu, mitte järgima maailma asju.

Nähes siis, et me kõik oleme Jumala silmis patused ja suundume kõik põrgu, on teha vaid üks asi: „**kui me tunnistame Jumalale oma patud, peab ta oma lubadust ja teeb seda, mis on õige: ta annab andeks. meile oma patud ja puhastage meid kõigist meie tegudest**“ (1. Johannese 1: 9). Jeesus ütles: „Mina olen ülestõusmine ja elu. Kes minusse usub, elab, isegi kui ta sureb; ja kes elab ja usub minusse, see ei sure kunagi“ (Johannese 11: 25,26). „Kes kuuleb minu sõnu ja usub Temasse, kes mind on saatnud, sellel on igavene elu. Tema üle ei mõisteta kohut, vaid ta on surmast juba ellu läinud“ (Johannese 5: 24). Surm ei kannata kristlase ees hirmu ega piinu „Surm on hävitatud; võit on lõppenud! Kus surm on teie võit? Kus on surm, kas teie jõud on haiget teha? Tänu Jumalale, kes annab meile võidu meie Issanda Jeesuse Kristuse kaudu“ (1. Korintlastele 15: 54-57). Jumalaga koos elanud ja käinud inimene surma ei kardata. Kui saabub lahkumisaeg, läheb ta rõõmsalt, nagu apostel Paulus ütleb: „Ma tahan väga lahkuda sellelt elult ja olla koos Kristusega, mis on palju parem asi“ (Filiplastele 1: 23). Kristlane ihkab näha ristil tema eest surnud Jeesuse palet. Püha Vaim tuletab talle meelde ka Jeesuse sõnu: „**Ärge muretsege ja ärrituge. Usu jumalat ja usu ka mind. Minu isa majas on palju tube. Ja kui ma lähen ja valmistan teile koha ette, tulen tagasi ja viin teid enda juurde, et te oleksite seal, kus ma olen**“ (Johannese 14: 1-4).

Nüüd peatume korraks ja vaatame, kuidas kristlane oma koju läheb. Karduka surma asemel nähakse Jumala inglit või sõnumitoojat, kes ootab oma vaimu tagasi Jumala juurde

kandmist. Hing ja vaim vabastatakse surelikust kehast ja tõuseb taeva avatud väravate kaudu tema eest surnutele. Teda ootab õnnelik vastuvõtt Jumala juuresolekul, kus tema Issand ja Meister tervitavad teda nende kiiduväärt sõnadega: „Hästi tehtud, hea ja ustav sulane! Tule ja jaga mu õnne! " (Matteuse 25: 21). Saatanal pole enam tema üle võimu, sest: „Õnnelikud on need, kes nüüdsest surevad Issanda teenistuses! Neile meeldib puhkus oma raskest tööst, sest nende teenimise tulemused käivad nendega kaasas "(Ilmutuse 14: 13). Kas teeksite **nüüd** nii, et kadunud poeg, kes oli kodust kaugel, nägi tema viletsat elu ja vajadust ning ütles: "Ma tõusen püsti ja lähen oma isa juurde" (Luuka 15: 18). Alistage oma elu **nüüd** Jeesusele, tehke seda **kohe** seal, kus olete; kukkuge põlvili ja tunnistage Jumalale, et olete patune, ja paluge, et ta puhastaks teid oma kallis veres, võtaks ta vastu teie ellu ja pööraks seda tehes selja saatanale ja teele, mis viib põrgusse ja alustage oma taevaskoju.

M . R. GSCHWEND

See evangeeliumitrakt on tõlgitud arvutiga. Kui saate keelt parandada või parandada, võtke palun ühendust kontoriga aadressil info@angp.co.za

Kui olete leidnud päästet Kristusest või olete muul moel õnnistatud meie evangeeliumikirjanduse kaudu, andke meile sellest teada. Tahaksime tänada Jumalat koos teiega ja meenutada teid veelgi meie palvetes. Kui soovite tasuta evangeeliumikirjandust, raamatuid ja arhiive enam kui 540 keeles, võtke meiega ühendust :

INIMESE SÜDA

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)